

సారద

“నీ అభిమాన రచయిత్రి ఎవరు?”

అనడిగితే చాలామంది అనేక ప్రతికలకి పాప్యులర్ సీరియల్స్ రాసి, వాటిని పినిమా నిర్మాతలకు అమ్మిన ఒకరిదరు పెద రచయిత్రుల పేరు చెప్పటం పరిపాటి. ఆ ఇదరి రచనలని నేను అసక్తిగా చదువుతాను. కాని ప్రస్తుతం వారి వయసు నల్లబై పై నే అని ప్రచురింపబడ్డ వాళ్ళ ఫోటోలవల తేలికగా గ్రహించవచ్చు. ఆ కారణం వల్లే అనుకుంటాను, ఆ ప్రశ్నకి నా సమాధానం మాత్రం సారద అమె నా అభిమాన రచయిత్రి అని నొక్కి చెప్పడంలో ఎలాంటి సంశయం నాకులేదు.

పాతికేళ్ళ బ్రహ్మచారినని ఈ మాట చెప్పడంలేదు నేను. ఆ ఇదరు పెద రచయితలకన్నా నాలుగైదు మార్కులు తక్కువే పొందగల రచనలు చేసినా, సారద నా అభిమాన రచయిత్రి. అమె రాసిన కొద్ది నవలలో ఓ అంశం విధిగా వుండటం గమనించాను. ఒకతన్ని వివాహం చేసుకుని ఇంకొకతన్ని హీరోయిన్ ఇంకా ప్రేమించడం. కుంటికాలో ఇంకేదో అంగవే కల్యాణమోగల సంతానం హీరోయిన్ కి వుండటం, హీరోయిన్ బీద వరానికి చెంది ఎవరితోనో పనిమనిషిగా వుండటం లేదా హీరోయిన్ భారకి మరో స్త్రీతో సంబంధం వుండటం.... ప్రతి నవల్లో ప్రతి కథలో అమె హీరోయిన్స్ దౌర్భాగ్యస్థితిలో వుంటుంటారు.

ఓ రోజు ఓ దిన ప్రతిక తిరగేసుంటే అందులో ఆదివారం అనుబంధంలో సారద రాసిన సీరియల్ మొదలవడం చూసాను. “మనసే కోవెలగా....” దాని పేరు.

ఆ ప్రతికలో ఆవిడ చిరునామా కూడా ప్రచురించారు. ఎడ్రన్ తీసుకొని అమె దగరకి వెళ్ళానుకోవడానికి కారణం నాలోని బ్రహ్మచారి కోతిమనసేనని పప్పుకోవటం సంస్కారుల లక్షణం అనుకుంటాను.

ఆ దినప్రతికలో నవలతో పాటు, అమె ఫోటో కూడా ప్రచురించారు. “ఫర్వాలేదు” అనే స్థాయికి వో డిగ్రీపై నా, “అందంగా వుంది” అనే

స్థాయికి వో ద్రిగీకింద వందామె. అమె మొహంలో యెలాంటి కష్టాల తాలూకు చాయలులేవు.

సాయంత్రం ఆ చిరునామా పట్టుకుని వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. బయట నికచే చూసే చాలా సాదాసీదా కలది. లోపలనుంచి ఎవరో గట్టిగా మాట్లాడటం విన్నబడుతోంది. తలుపుతడితే వో ముసలాయన తలుపు తీశాడు.

“సారద గారుండేది ఇక్కడేనా?” అడిగాను

“మీరెవరు?”

“అనిడ అభిమానిని”

అయిన లోపల వెళ్ళాడు ఆ గడిమూలకూర్చున్న వో అరేళ్ళ కుర్రాడిని చూశాను. సారద పోలికలనిబట్టి అమె తమ్ముడగా గుర్తించాను. అతని కాలు వంక చూశాను అవిటిది కాదు. అమ్మయ్య.

ఓ నలభై ఏళ్ళాడ బయటికి వచ్చింది అమెలో సారద పోలికలు స్పష్టంగా కనబడ్డాయి. సారద తలి పోలికన్న మాట తండ్రేది కాదు.

“యెవరు కావాలి?” అడిగిందావిడ.

“సారదగారు”

నావంక పరిశీలనగా చూసి అడిగింది “దేనికి?”

“అమె అభిమానిని, చూదామని వచ్చాను”

“నేనే” కొంగుతో కుడిచేతి తడివి తుడుచుకుంటూ చెప్పింది.

నోరు తెరచుకుని చూసుండిపోయాను అవిడవంక. నేను పోటోలా చూసిన ఆ తలుకు ఆ వయసు ఏవి?

“కెడబ్బు సారదగారండీ” చెప్పాడు షళ్ళి.

“నేనే” నవ్విస్తూ.

“మరి ఆ పోటో....” అరొకిగా అగాను.

“మా అవిడదే” అని సారద తండ్రేగా నేను భావించిన సారద భర చెప్పి, అవిడవేపు తిరిగి చెప్పాడు. “చెప్పానా శోభనం గదిలోకి వెళ్ళెప్పుడు తీయించుకున్న పోటో ప్రతికలకి పంపదని.”

